

Uszak siwy

Crossoptilon auritum

Ten powszechnie hodowany ptak jest najczęstszym bywalcem w naszych wolierach spośród wszystkich uszaków. Mimo iż nie jest ptakiem kolorowym, urzeka każdego swym wdziękiem.

Podstawowym kolorem ubarwienia tych ptaków jest kolor szary z odcieniem niebieskiego, skąd też niektórzy zwą go niebieskim.

Ciemie jest koloru aksamitnie czarnego, pióra po bokach głowy tworzące uszy i podgardle koloru białego, twarz czerwona, dziób mocny i silny koloru rogowego. Szyja, plecy, brzuch, pokrywy skrzydłowe koloru szarego, nogi zaś są koloru czerwonego.

Ogon tworzący wachlarz jest zabarwiony metalicznym niebiesko-fioletowym połyskiem. Piec skrajnych piór od nasady do 2/3 długości są białe.

Trzymiesięczne pisklęta uszaka siwego. Fot. Jacek Zaborowski.

Koguty dorastają do ok. 95 cm długości ciała, a ich ciężar waha się od 1.7 do 2.1 kg., kura jest nieco mniejsza i wazy 1.45 do 1.80 kg. Kura ma też węższą głowę, trochę mniejszy i węższy

dziob oraz mniejsze ostrogi lub pozbawiona jest ich w ogóle.

W swojej ojczyźnie -Chinach, gatunek ten występuje w rejonach górskich prowincji Cinghaj i w północno -zachodniej części Syczuan. Zamieszkuje tam rzadkie lasy iglaste oraz dębowe na wysokościach od 1500 do 3800 m.n.p.m a czasem i wyżej. Dojrzałość płciową ptaki te osiągną w naturze w pierwszym roku życia, w hodowlach czasem prywatnych zdarza się ze w drugim. Jest to gatunek monogamiczny , kogut łączy się z jedną kurą i zazwyczaj taka para trwa ze sobą przez całe życie. Tokując do swojej wybranki obchodzi ją wokół z rozpuszczonym od jej strony skrzydłem i częścią ogona.

Kura na swoje gniazdo wyszukuje ustronne miejsce znajdujące się najczęściej pod krzewami lub w krzakach, czasem pod pnem dużego drzewa. Gniazdo to wygrzebany w piachu dołek, wyścielony liśćmi i igliwem.

Samica znosi do niego w 2 dniowych odstępach ok.5-12 jaj o kolorze zazwyczaj szarym lub oliwkowym. Trafiają się też i jajka o ciemnym zabarwieniu jak i z rdzawymi plamkami.

Po zniesieniu całego kompletu jaj, zaczyna je wysiadywać przez okres 26-28 dni. Kogut w tym czasie przebywa w pobliżu gniazda.

Pisklętami po wykluciu opiekują się oboje rodzice i wodza je w poszukiwaniu pokarmu.

Po za okresem lęgowym uszaki łączą się, tworząc niewielkie stada.

W warunkach hodowlanych ,powinniśmy umieścić ptaki w obszernej wolierze ogrodowej obsadzonej ozdobnymi krzakami, oraz w miarę urozmaicić kamieniami, korzeniami, pniami.

W tak urządzonej wolierze ptaki będą czuły się bezpiecznie i ładnie będą się prezentować, a kura sama wyszuka sobie miejsce na gniazdo, w którym zazwyczaj sama będzie wysiadywać jajka. Powinniśmy wtedy jej na to pozwolić, gdyż dorosła para uszaków wodząca dumnie za sobą swoje pisklęta i troskliwie opiekująca się nimi to widok który, daje sporo radości i satysfakcji hodowcy. W ten sposób odchowane młode rozwijają się prawidłowo i są pełne wigoru.

Jako karmę podajemy im mieszankę paszowa dla bażantów lub kurczaków, a w miarę wzrostu dodajemy zieleninę oraz ziarna, przechodząc stopniowo na pokarm ptakom dorosłych. Dorosłe uszaki karmimy zaś jak najbardziej urozmaiconą mieszanką różnych zbóż, podając też wszelkiego rodzaju warzywa oraz owoce, w tym też leśne. Karmimy je jednak w sposób umiarkowany gdyż ptaki te mają skłonności do tycia, a takie niechętnie przystępują do lęgów.

Ptaki te można też utrzymywać luzem w przydomowym ogrodzie, gdzie same będą zaspokajały swoje potrzeby pokarmowe. Trzeba się jednak liczyć ze szkodami jakie mogą

wyrządzić te ptaki przekopując ziemię mocnym dziobem, rozkopując np. rabaty z kwiatami, skalniaki itp. Powinniśmy jednak ptaki przyzwyczaić do nocowania w pomieszczeniu, gdyż pozostawienie ich na noc w ogrodzie bywa ryzykowne ze względu na drapieżniki. Puszczając

uszaki swobodnie po ogrodzie, powinniśmy liczyć się też z tym że bywają niekiedy agresywne w stosunku co do odwiedzających nas osób, a im obcych ludzi. Niektóre samce, bywają też agresywne do swego opiekuna podczas okresu lęgowego, co ma swoje wytłumaczenie, gdyż bronią swego rewiru i samicy na gnieździe. Po za tym okresem bywają bardzo spokojne i łagodne - przyzwyczajając się do swego opiekuna i przyjmując pokarm z ręki, a nawet można je tak przyzwyczaić że, przychodzą na zawołanie.

Dorośla para uszaków siwych. Fot Jacek Zaborowski

Jest to długowieczny gatunek bażantów i odporny na nasze warunki klimatyczne. Zapewniając mu jak najbardziej odpowiednie warunki bytu, zapewne będą cieszyć nas przez wiele lat, dając nam satysfakcję i zadowolenie z ich utrzymywania, oraz w miarę naturalnych lęgów- podpatrywania ich zachowań rodzinnych co, z pewnością przyniesie nam wiele radości. Sam osobiście tego doświadczyłem i jest to wielka satysfakcja, że uda się rozmnożyć jakikolwiek gatunek bażanta, w tych czasach gdy większość hodowców nastawia się na zyski i rozmnaża te ptaki w inkubatorach nie dając młodym pisklątom szans na szczęśliwe dzieciństwo ze swymi rodzicami